

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Godina XXI. - br. 5, svibanj 2019.

Susret s potrebitima

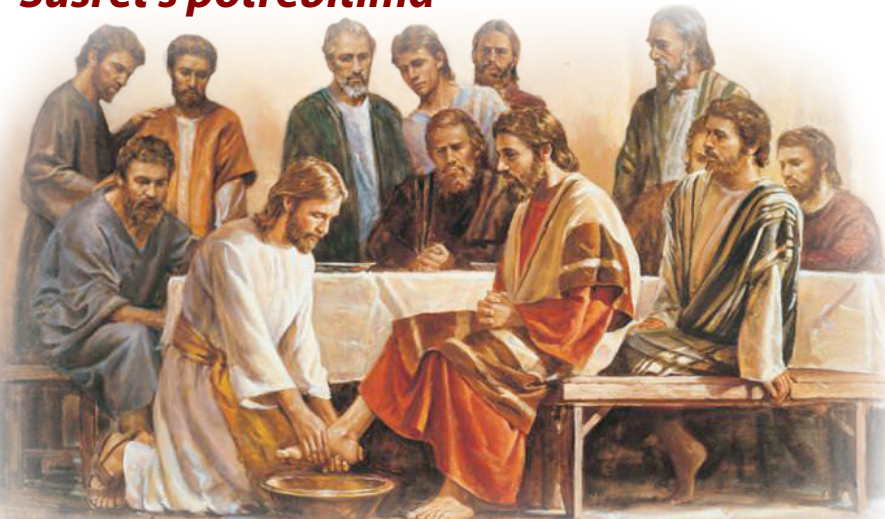
Govoreći o našem apostolskom identitetu, naše ASC Konstitucije podsjećaju nas na ostvarenje našeg poslanja suradnje u Otkupiteljskom djelu Isusa Krista, a to je naša otvorenost prema drugima u svjedočenju Božje ljubavi, a posebice u našem davanju siromašnima i odbačenima.

U našem životu Klanjateljica, naš susret sa siromašnima, onima bez glasa i neprimjetnima, znači otkriti Kristovo lice. Svakoga dana svjedočimo mnogim pričama. Priče o ljudskim slabostima i siromaštvu

koje su postale događaji Uskrsnuća. Naši životi, darovani i otvoreni za istraživanje, prihvaćanje, slušanje tog lica u kojemu vidimo Krista, ranjenog, prljavog, razočaranog ili depresivnog, postaje teološko mjesto susreta, briga za rane i prijateljska prisutnost koja rađa nadu onima koji pate od usamljenosti.

Osobito u ovom broju, priča o iskustvu sestre Serafine Cinque i sestara, poput sestre Iolande i drugih, svjedoči da nas Duh čini svetima u služenju s radošću i jednostavnošću, što nas sve više i više identificira s našim raspetim i uskrsnim Kristom.

Za vrijeme nedavnog apostolskog posjeta Arapskim zemljama, Papa Franjo također je naglasio "vrijednost bratstva među ljudima kao jedinog načina da se postigne mir i suživot, kao jedina vrata koja otvaraju budućnost... Pravda koja se temelji na milosrđu je put koji vodi do dostojanstvenog života

na koji svako ljudsko biće ima pravo.

Evangelja ovih dana, s različitim ljudskim pričama o Isusu isprepliću se sa zatajenjima i prihvaćanjima, bolestima i ozdravljenjima, prateći nas u našoj pripremi za Uskrs, pozivajući nas na preobrazbu.

Božja riječ nas podsjeća da nema života bez susreta, nema nade za novi početak osim u uzajamnom prihvaćanju koje nas liječi. Ostati zarobljeni u sterilnim žaljenjima ne pomaže, nego postati poput ličinke koja ostavlja svoju čahuru iza sebe, kako bi se pretvorila u leptira i raširila krila na radosnoj toplini proljeća. Isusovo opraštanje grešnici svjedoči da je došao zato da se u Njemu može naći novi početak i svakome dati mogućnost i prilika novog života.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Uvodnik

Uvodnik

◇ Susret s potrebitima

Prostor za Vrhovnu upravu

◇ Iskustvo kanonske vizitacije

Iz ASC svijeta

◇ I san se nastavlja...

◇ Proslava Dana žena 2019.

◇ Pjesme, klaun i pashalni misterij

◇ Krvi Kristova, rijeko milosrđa, spasi nas

Kazalo

1	◇ 185. obljetnica osnutka	9
	Prostor za JPIC/VIVAT	
2	◇ "Želimo biti glas onih koji nemaju glasa."	10
	U Družbi	
5	◇ Kalendar Vrhovne uprave	11
6	◇ Rođendani: slavimo život	11
7	◇ Redovnički zavjeti	11
8	◇ Vratile su se u kuću Očevu	11

Iskustvo kanonske vizitacije

*Sestre Regije Zagreb
rado dijele iskustva kanonske vizitacije 2019.
s cijelom Družbom*

Vizitaciju sam doživjela kao posebnu Božju ljubav. Vrhovna poglavarica i njezino Vijeće s puno poštovanja i taktike su nas navele da uvidimo što nije dobro i što može biti bolje. Strpljivo i s puno pažnje nastaje preobrazba. Sve raste i napreduje polako, a Bog je onaj koji daje rasti. U ovu kanonsku vizitaciju uloženo je puno truda i ljubavi. Sudjelovala sam spremna i otvorena srca. Doživjela sam jednostavnost i ohrabrenje. Zapazile smo različitosti, ali i povezanost. Osjetila sam koliko je važna svaka sestra, njezino mišljenje i osjećaji. Svaka je imala dovoljno vremena da se izrazi. Atmosfera otvorenosti i iskrenosti dovela je do odluka koje želimo provoditi u praksi. Mali su to koraci, ali konkretni i sigurno će nam pomoći rasti u zajedništvu. Hvala Vrhovnoj upravi na pripremi i darovanom vremenu. Hvala im za jednostavnost, poniznost, ljubav, istinsku brigu i zanimanje za svaku sestru.

s. Katica Tušek, Banja Luka

Vizitaciju sam doživjela doista kao susret. Iako znam da je sve unaprijed pripremljeno (materijali, zadaci, vrijeme za osobni i zajednički rad, dijeljenje...) meni je sve djelovalo spontano i baš zbog toga lijepo, ugodno i obogaćujuće.

s. Marija Bilanović, Zagreb, Miramarska

Sretna sam i jako zadivljena pripremom i radom naše Vrhovne uprave. Sadržaji su bili bogati i radile smo opušteno. Posebno sam sretna što su posjetile i našu ražanačku zajednicu. Slava Krvi Kristovoj!

s. Ana Iveljić, Ražanac

Posebno sam doživjela susret s Vrhovnom upravom. Dojmila me se njihova jednostavnost i pristup. Program, bogat sadržajem i lijepo izveden, bio je ohrabrenje za mene kao Klanjateljicu Krvi Kristove. Naša regionalna poglavarica s. Ana Marija Antolović prevodila je jasno i s dostojanstvenom mirnoćom.

s. Virginija Kolić, Bjelovar

Susret s Vrhovnom upravom bijaše dan prepun srca... zajedništva... različitosti, od predstavljanja i simbola do iskustava življenja ASC karizme. Divila sam se načinima i bogatstvu življenja evanđelja u različitim stvarnostima i poslanjima. Hvala Bogu za sve bogatstvo koje sam „pohranila u svom srcu“ i molim ga milost i snagu da to zaživim u svakodnevicu.

s. Benita Antolović, Vrsar

Ohrabrena sam posjetom sestara i svim susretima koje smo imali. Idem dalje s novom željom za produbljanjem ASC duhovnosti i zajedništva sa sestrama i svim dragim bližnjima kojima služim.

s. Ljubica Radovac, Okučani

Kanonska vizitacija je od samog početka ispunjavala novošću života. Imale smo bogato iskustvo mogućnosti rasta. Zahvalne smo za hod kroz koji osjećamo da doprinosimo bogatstvu Crkve. Sretne smo što možemo svjedočiti Božje lice sestrama u zajednici i ljudima s kojima surađujemo i koje susrećemo. Tema vizitacije jasna je vizija koja treba označavati stil našega života. Hvala za darovano vrijeme zajedništva i zanimanje.

s. Ljubica Šumić i s. Severina Šokić, Bihać

Prisjećajući se zajedničkih trenutaka s Vrhovno upravom, u srcu se budi zahvalnost, a riječi kao da postaju pretijesne za sve što osjećam. Poticaji, geste, pogledi ono je što se urezalo u moje srce te postalo izvor nove snage za svakodnevicu. „Srca u zajedništvu, Evanđelje u svijetu“, vrlo je konkretna i aktualna tema te se često u danima nakon susreta vraćam mislima na naša međusobna dijeljenja. Osobito sam zahvalna sestrama zbog atmosfere otvorenosti, slobodnog dijaloga, razumijevanja. U takvim uvjetima rastu zajednička, ali i osobna krila naših snova. Značajna mi je bila moja osobna odluka kao rezultat zajedničkog rada. S puno mara nastojim je svakodnevno konkretizirati. Doživjela sam je kao istinski plod susreta. Na tome sam osobito zahvalna Bogu. Hvala sestrama na svemu!

s. Sunčica Kunić, Zagreb, Miramarska

Misao vodilja kanonske vizitacije bio je biblijski tekst Fil 2,2-5 (Srca... u zajedništvu: Evanđelje u svijetu...). Radile smo pojedinačno i u grupama: dinamično, životno, često aktualizirano situacijama iz konkretnog života. Sestre su rado sudjelovale i željele se izraziti. Program je uključio i rad sa simbolima. To je za mene bila iskrena komunikacija slike zajedništva prikazana na vrlo konkretan i kreativan način. Internacionalno iskustvo za mene je bogatstvo koje stvara nova iskustva i promišljanja o karizmi zajedništva. Univerzalnost Božje spasenjske ljubavi nadilazi okvire naroda, kultura i religija jer se tiče svakog čovjeka. Ljubav Duha Svetoga izlila se na čitavo čovječanstvo da bi ga otvorila i okupila u potpunosti u samom izvoru ljubavi, u Ocu.

s. Ankica Klepić, Zagreb, Trešnjevka

Kanonska vizitacija odvijala se u spontanom i skladnom ozračju, čemu su pridonijeli dobro pripremljeni materijali i vješto planirani susreti. Stekla sam dojam da smo u našem zajedništvu „skupljali“ s Isusom na njivi naših osobnih i zajedničkih životnih iskustava. Duh Sveti bio je na djelu i progovarao po ustima svake od nas. Dijeljenje i slušanje drugih pomoglo mi je da lakše definiram svoje stavove, izrazim svoja iskustva i stanja, prisjetim se onoga što je važno.

s. Jadranka Obućina, Sarajevo

Sve smo u ozračju radosti i očekivanja bile spremne čuti što nam Gospodin poručuje preko kanonske vizitacije: „Srca... u zajedništvu: Evanđelje u svijetu“. U osobnom razmišljanju i radionicama, u dijeljenju iskustava čule smo poziv na duhovni rast i preobrazbu. Nakon susreta s Vrhovnom upravom razišle smo se u radosti i miru sa željom da u nama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu (Fil 2,3).

sestre iz zajednice Nova Topola

Za mene je kanonska vizitacija bila lijepo iskustvo zajedništva. Veliko mi je ohrabrenje za nastavak hoda u vjeri, da sve što osobno radim doprinosi cjelokupnoj izgradnji Družbe. Zadivila me spremnost sestara iz Vrhovne uprave da čuju svaku sestru, da svakoj posvete nekoliko trenutaka i da zapamte naša imena. Bilo je naporno, ali plodonosno.

s. Zvonimira Borščak, Zadar

I san se nastavlja...

Od 1970-ih godina, naša sestra Serafina Cinque počela je okupljati trudnice iz Transamazonije koje nisu imale mjesta za porod. I danas i dalje pokušavamo pomoći u Domu Božanske Providnosti, koji vode sestre Klanjateljice Krvi Kristove, nedavno pod vodstvom sestre Zélieje Valentim, ASC.

San, koji je postao stvarnost 1980-ih, ima tri paviljona:

1. Utočište Sv. Gašpar prima ljude koji trebaju medicinske konzultacije i laboratorijske nalaze, ima 60 kreveta za spavanje i pomoćne krevete. Ova kuća je uvijek puna ljudi koji dolaze iz drugih gradova i koji nemaju financijskih sredstava za plaćanje boravka. Ovdje dobivaju prijevoz do bolnice i mogu dobiti tri obroka dnevno: doručak, večeru i užinu u večernjim satima.

2. Dom Božanske Providnosti prima trudnice s teškim trudnoćama. Te žene također nisu u stanju platiti zdravstvenu zaštitu. Svaka žena dovede nekoga sa sobom koji ostaje s njom u bolnici nekoliko dana dok se dijete ne rodi.

3. Rezidencija Klanjateljica, koja je uvijek otvorena za gostoprimstvo ljudi koji traže smještaj, a posebno suradnicima koji rade u tri kuće, čiste, rade na recepciji i rade u vrtu, kuhinji i praonici. Tu su i noćni čuvari za tri kuće. Vozač Felipe vodi pacijente tamo gdje trebaju ići na dogovorene preglede i laboratorijske obrade tijekom cijelog dana.

Službe za njegu su pod nadzorom medicinske sestre Regine koja je uvijek spremna odgovoriti s osmijehom i služiti onima kojima je potrebna njena pomoć.

Nakon doručka svaki dan, gosti Utočišta i žene Doma Božanske Providnosti odlaze u kapelu na jutarnju molitvu i razmatranje evanđelja toga dana zajedno sa sestrama i suradnicima.

Svakog četvrtka o. Lucas Fuertes, CPPS, slavi Euharistiju u 15:00 sati. Nedjeljom katolički gosti (mnogi su drugih religija) i trudnice slave Euharistiju u župi Bezgrešnog začeća zajedno sa sestrama. U ovoj crkvi na oltaru kapele na desnoj strani čuvaju se relikvije naše službenice Božje Serafine Cinque.

Doživljavamo koliko nam je Bog blizak, zahvaljujući zagovoru Časne službenice Serafine. U stvari, neprestano primamo darove hrane i odjeće. Također smo otvorili malu trgovinu u kojoj siromašni mogu kupiti stvari koje si mogu priuštiti.

Gospođa Vilma je zadužena za trgovinu. Prihod od prodaje koristi se za troškove održavanja kuće.

Jednoga dana kad nismo imali mesa za kuhati, gospodin je došao na vrata i donio juneće meso. Istog dana nam je drugi čovjek dao pola teleta koje je zaklao. To se događa već godinama. Supermarketi šalju voće, povrće i sve vrste hrane. Božanska Providnost nam nikada nije dopustila da nemamo ono što nam je potrebno. To je najveće čudo časne službenice Serafine: nastavljajući poticati srca onih koji imaju ono što je potrebno da pomognu najugroženijima.

Rođena sam u blizini rijeke Juruá, jedne od pritoka rijeke Amazon i poznajem vrste riba koje se nalaze u njoj. Jednog sam dana bila zapanjena kada je policija došla donijeti nam tri tone ribe, zaplijenjene, jer su nezakonito uhvaćene izvan sezone. Sestre su podijelile ovu nagradu sa svim suradnicima i drugim dobrotvornim ustanovama. Velikodušnost ljudi je divna. Ne dobivamo pomoć od lokalnih ili nacionalnih institucija. Očito je da Gospodin nastavlja slušati zagovorne molitve naše časne službenice Serafine. Što joj nedostaje za njezinu beatifikaciju?

s. M. Clara de Albuquerque Silva, ASC

**Proslava Dana žena 2019.
Mysuru & Tarikere – Indija**

8. ožujka 2019., socijalni centri koje vode Klanjateljice u različitim državama proslavili su Međunarodni dan žena. Namjera proslave bila je uglavnom educirati žene o njihovom statusu u društvu.

Više od tisuću žena sudjelovalo je u proslavi i u društvenim centrima Mysuru i Tarikere koje vode Klanjateljice Krvi Kristove. Cijeli program pomogao je ženama da iskuse jednakost potičući ih da izgrade svoj život slijedeći jedan model.

Kako bismo poboljšali svoje živote i cijenili njihove talente, organizirali smo sportska i kulturna natjecanja, na kojima su mnogi sudjelovali i cijenili ovaj događaj. Kako bi potaknuli i cijenili Sangas - ženske grupe za samopomoć, odabrane su i nagrađene najbolje, kulturne grupe koje su se izrazile plesovima i pjesmama, pokazujući svoj talent.

Mnoge žene i djevojke doista cijene naše društvene centre, jer su dobro osposobljeni za suočavanje sa životom. Različiti programi omogućuju im da budu dobre kćeri, sestre, žene i majke u svojim obiteljima i tako grade bolje društvo. Svi društveni centri su na kreativan način proveli cijeli program, a postignuti uspjeh pripisuje se suradničkom radu mnogih ljudi, osobito zajednice sestara Aradhane, društvenog središta Navodaya u Mysuru, društvenog centra Navajeevan u Društvenom centru Tarikere i Maria Nilayam u Velugoduu. Hvala svima.

s. Jaicy Karukuttikaran, ASC

Pjesma, klaun i pashalni misterij

Evo kako se odvijao dan.

Monica Brown, poznata govornica iz Australije i Hilary Musgrave, klaun iz Irske, uvele su nas u duboko razmišljanje o korizmi, na susretu za Bogu posvećene osobe engleskog govornog područja 23. ožujka u Rimu, u Generalnoj kuriji SSND. Prisustvovalo je više od 140 sestara, među kojima je bilo nekoliko sestara kojima je engleski materinji jezik. Nazočni su bili iz Iraka, Francuske, Indije, Indonezije, raznih dijelova Afrike, Latinske Amerike i još mnogo drugih krajeva. Tako se engleski govorio sa svim različitim naglascima.

Pashalni misterij bio je ključ za razumijevanje refleksije. Monica je u svom izlaganju ispreplitala

Sveto Pismo i glazbu, dijeljenje u parovima, uz priču i vrijeme i tišine. Hilary, klaun Nafur, dočarao je nježnu ljubav, duboko poštovanje i respekt, srce poput Božjega srca.

Monica je govorila o kozmičkom Kristu, o dva Božja otkrivenja, prvo u Stvaranju i drugo u Kristu, te da je Isusovo utjelovljenje bilo u izvornom Božjem planu, da bude poslan ovamo iz čiste ljubavi, da nam otkrije Boga samoga kao Ljubav. Isusov dolazak nije bio zbog izvornog grijeha. Ne radi se o pomirenju i odmazdi. Isus nije bio poslan od Oca da trpi i umre da nas opravda, spasi. On je došao, kako bi otkrio ogromnu, božansku, nježnu ljubav Boga Stvoritelja koji je toliko želio biti s nama da je postao jedan od nas. Rekla je da je Isus bio potpuno ljudsko biće, a ako to poričemo, sav Sveti tjedan je uzalud.

Pashalni misterij, kazala je, srž je našeg kršćanskog života. Nježno i s poštovanjem poljubimo križ kad častimo Isusovu i ljudsku patnju. Spasenje sada prolazi kroz nas kad smo prisutni, kad smo jedno s ljudima koji pate. Iskrenošću i dubokim osjećajima, rekla je, mi posvećene osobe smo Božja utjeha onima koji pate. Sposobni smo promijeniti situaciju. Milost nije mit. Milost je Božja prisutnost. Uskrsnuće je središnji izraz Božje ljubavi koja daje sebe.

U korizmi se pokušavamo vratiti sebi i doći doma - u zagrljaj bezuvjetne ljubavi.

s. Marcia Kruse, ASC

Krvi Kristova, rijeko milosrđa, spasi nas

određenim skupinama jer se broj djece često mijenja, a radne smjene dodjeljuju se prema potrebama.

Djeca mnogo pate i često se bune. Ljuti su i razdražljivi kada su odvedeni od svojih obitelji. Stoga se poduzimaju različite akcije kako bi ih se smirilo u ovom teškom vremenu, tako da se vrijeme ne gubi. Mnoge umjetničke, obrazovne i sportske aktivnosti služe kako bi se djeci ponudile prilike za rast i mogućnost boljeg života. Međutim, velike atrakcije im ne mogu dati ono što je najvažnije i što im u većini slučajeva nije dostupno doživjeti: obiteljska toplina.

Željela bih sa sestrama podijeliti svoje iskustvo služenja u sirotištu, u Centru za njegu i obrazovanje u Wrocławu. Ovaj odgojni rad započela sam 1. listopada prošle godine.

Kada sam počela tamo raditi, moja nazočnost kao redovnice bila je iznenađenje za sve radnike i roditelje koji su posjećivali sirotište. Nakon nekog vremena, mislim da su se navikli. Iako se preferiraju kršćanske vrijednosti, može se susresti s velikim nedostatkom iskustva vjere, osobito među gostima.

Svaki put kad idem na posao, svjesna sam da ulazim u ljudsko siromaštvo. Patnja se može osjetiti kao rezultat bliskih ljudi koji su često uzrok patnje (zlostavljanja u obitelji). Sva djeca su zajedno jer su u sirotištu 24 sata dnevno, ali priča o njihovom boravku je drugačija. Trenutno svako dijete ima barem jednog roditelja. Međutim, ono što je vrlo tužno jest da njihovi roditelji obično prestanu boriti se kako bi svoju djecu vratili kući zbog nemoći, zbunjenosti, nelagode ili ovisnosti.

Ovo sirotište je mjesto za intervenciju. Stoga su djeca privremeno ili u tranziciji, samo na određeno vrijeme. Neki od njih su tu za kratko vrijeme dok čekaju da se riješi problematična situacija u njihovom domu i da njihovi roditelji naprave konkretne promjene. Ostala djeca su ovdje duže vrijeme, kada nema konkretnih izgleda za povratak kući. Oni su označeni za usvajanje ili udomiteljstvo u obitelji.

Trenutno postoje tri različite dobne skupine: dojenčad (5), djeca od dvije do pet godina (15) i djeca od 6 do 14 godina (8). Nastavnici se dodjeljuju

s. Beata Płowaś, ASC

185. obljetnica osnutka

Ove godine 4. ožujka, 185. obljetnicu osnutka Družbe slavili smo u župi Predragocjene Krvi u Orcasitasu - u Madrid, svečanom Euharistijom koju su predvodili Misionari Krvi Kristove. Sudjelovao je i dio župne zajednice.

Slavlje smo započeli zahvaljujući Bogu za život naše Družbe, koristeći ovu priliku da zahvalimo za prošlost, gledajući sadašnjost i prihvatimo budućnost s nadom.

San Marije De Mattias nastavlja se u životu i predanosti svake od nas pozvane da budemo Klanjateljice-apostoli Predragocjene Krvi.

Marija De Mattias započela je svoju misiju (poslanje) 4. ožujka 1834.

Slijedi ono što nam Ivan Merlini, njezin 42-godišnji duhovnik, pripovijeda.

„Bilo je to 1. ožujka 1834. Marija je imala 28 godina i čekala je ovaj dan deset godina. Otac Biagio Valentini stigao je u Vallecorsu donoseći blagoslov Mariji koji je Gašpar del Bufalo poslao zajedno sa svojim pismom da 'ona ide s ohrabrenjem i povjerenjem u Boga jer će sve proći dobro.' ... Marija se na putu prema Acutu zaustavila u Ferentinu kako bi pozdravila biskupa i jasno je rekla: 'Monsinjore, drago mi je što idem u Acuto jer me poslušnost tamo šalje. Neću samo podučavati u školi, nego i osnovati samostan.' ... 4. ožujka je prvi dan devetnice svetom Franji Ksaverskom, zaštitniku novog Instituta. Božje djelo započelo je tog dana. Bio je to rođendan Družbe Klanjateljica Predragocjene Krvi.“

Tijekom Euharistije sjetili smo se svih Klanjateljica diljem svijeta, ali i onih s kojima dijelimo svoj život u raznim službama.

Nakon svete mise održan je prijem s ljudima koji su nas pratili i radosno smo ugasili svijeće na torti.

s. Teresa Montiel, ASC

“Želimo biti glas onih koji nemaju glasa.”

Jednog hladnog siječanjskog dana, mlada djevojka je pozvonila na vrata naše kuće u Dokszyce, Bjelorusija. Ginekolog ju je poslao na razgovor s ocem Andrzejem. Njeno ime je Svetlana. Godinu dana u našem gradu postoji praksa da žene koje zatrudne i razmišljaju o abortusu, ginekolog usmjerava da razgovaraju s duhovnom osobom kako bi branile začeti život. Ta ideja se rodila prije dvije godine na sastanku za zdravstvenu skrb, koji smo organizirale u našoj kući na blagdan svetog Luke.

Svetlana je upravo došla na takav sastanak, ali kako je morala čekati, zamolila je da ostane s nama. Na taj smo način imale priliku saznati više o njoj i slušati njezinu životnu priču. Svetlana je živjela s ocem u selu Kamajsk u vrlo teškim uvjetima. Njezina je majka umrla kad je imala 15 godina, a otac joj je lišen roditeljskih prava jer je bio ovisan o alkoholu i nije mogao odgajati dijete.

Nakon što je završila osnovnu školu, Svetlana je počela studirati u strukovnoj školi, smjer vrtlar. Tada je bila upućena na rad u građevinskoj tvrtki u Dokszyce. Živjela je u studentskom domu. Napustila je posao nakon dvije godine, jer joj je bilo previše zamorno i teško. Našla je drugi posao u staračkom domu kao čistačica. Radila je pola godine. U to vrijeme nije plaćala smještaj u studentskom domu. Jednog dana, otišla je ocu za vikend, nekoliko muškaraca provalilo je u njezinu sobu i napravili su veliki nered. Nakon te situacije vlasnik hostela naredio joj je da napusti sobu. U toj situaciji bila je prisiljena vratiti se kući svom ocu.

Često je zarađivala prikupljanjem šumskih plodova. Dečko s kojim je zatrudnjela nije želio to dijete i želio je da abortira. Svetlana je bila zbunjena i osjećala se bespomoćno. Nakon razgovora s nama i ocem Andrzejem, počela je oklijevati treba li prekinuti trudnoću. Pozvale smo je na večeru i dali joj hranu. Trebala joj je podrška i pomoć koju nije imala od svojih sestara niti od oca. Mogla je računati samo na pomoć stranaca i ljudi dobre volje. Prije svega, bilo joj je potrebno pomoći da nađe stan, neka sredstva za život i rad.

Nakon nekoliko dana vratila se k nama i rekla da je našla dom. Njezin prijatelj joj je predložio da živi u njegovoj kući, koja je tada bila prazna. Uvjeti u ovoj kući bili su vrlo teški, ali bila je sretna što ima sigurno mjesto za život. Kuća u kojoj je živjela bila je hladna. Dale smo joj topli poplun i toplu odjeću, jer nije imala ni zimski kaput. Nažalost, dugo nije mogla tamo živjeti jer je domaćin dopustio da ostane u

ovoj kući samo kratko vrijeme dok nije našla stalno mjesto. Pomogli smo joj pronaći smještaj i sezonski posao u bolnici. Mnogi su joj rekli da abortira, ali je odlučila roditi dijete. Gradske vlasti su uvjerene da Svetlana nije sposobna odgajati dijete. Po njihovom mišljenju, Svetlana dolazi iz patološke obitelji, ima loše razmišljanje i nema novca.

Kažu joj: “Nemate ništa, kako želite odgajati dijete? Znamo vas i vašu obitelj.” Svetlana se obratila nadležnima i tražila smještaj i posao, ali joj nitko nije htio pomoći. Sve je ukazivalo da se mora vratiti kući svom ocu. Odlučile smo joj pomoći i otišle smo gradskim vlastima. Isprva se činilo da je sve to nedjelotvorno. Otišle smo do ljudi koji imaju odlučujući glas u gradskoj vijećnici. Nakon dugog razgovora odlučeno je dati joj stan i posao. Bilo je to vrlo teško vrijeme, ali su joj drugi ljudi i volonteri počeli pomagati: susjedi, naši župljani, prijatelji ... Morale smo pripremiti sobu i kupiti sve što joj je potrebno za dijete. Polako je sve bilo pripremljeno. Približava se vrijeme rođenja. U to je vrijeme Svetlana trebala pomoć, razumljivo da se bojala roditi dijete. Njezini rođaci nisu bili zainteresirani za njezin život. Pokušale smo joj pomoći i dati joj hrabrost. Četvrtog rujna Svetlana je rodila djevojčicu. Nazvala je bebu - Natalia. Međutim, zabrinuta je da će joj država oduzeti dijete. Želi sama odgojiti dijete. Nažalost, još uvijek postoji borba oko skrbnništva nad djetetom.

s. Jolanta i sestre iz Bjelorusije

- 2.-14. svibnja** sastanak Komisije za formaciju
6.-10. svibnja s. Nadia prisustvuje plenarnoj skupštini UISG-a
15.-17. svibnja trodnevica u čast svete Marije De Mattias povodom 16. obljetnice njezine kanonizacije u godini 185. obljetnice Družbe
18. svibnja proslava godišnjice kanonizacije svete Marije De Mattias
13.-18. svibnja seminar za ekonomice Družbe pod vodstvom sestre Manuele Nocco
19. svibnja kazališna predstava skupine Vallecorsa o svetoj Mariji De Mattias
21.-15. lipnja Vrhovna uprava je u Poljskoj u kanonskoj vizitaciji

**Rođendani:
slavimo život**

<u>40 godina</u>	s. Beatrice Hillary Kimaro	29.05.1979.	Tanzanija
<u>70 godina</u>	s. Vladimira Galir	13.05.1949.	Zagabria
	s. Kris Schrader	14.05.1949.	USA
<u>80 godina</u>	s. Filomena De Giovanni	07.05.1939.	Italija
	s. Amalia Di Nunzio	12.05.1939.	Italija
	s. Ivana Čerdić	17.05.1939.	Zagabria
	s. Leonija Čuković	04.05.1939.	Zagabria
	s. Jelena Kančelarić	21.05.1939.	Zagabria
<u>90 godina</u>	s. Angela Vese	08.05.1929.	Italija
	s. Elena Pannunzio	27.05.1929.	Italija

Redovnički zavjeti

17. svibnja 2019.

Prvi zavjeti – Tanzanija

Coleta John Emanuel
 Joantha Emmanuel Mlyanga
 Maria Anatoli Chanzi
 Rosina Respicius Bombo

18. svibnja 2019.

25. obljetnica redovničkih zavjeta – Indija

s. Mini Pallipadan (regionalna poglavarica)
 s. Mini Vadakumcherry

60. obljetnica redovničkih zavjeta - Columbia Centar (USA)

s. Mary Adele Vecchione
 s. Mary Peter Chiodo

65. obljetnica redovničkih zavjeta – Columbia Centar (USA)

s. Martha Wachtel
 s. Mary Clare Reineberg

Vratile su se u kuću Očevu

10.04.2019.	s. Lucille Kerschen	USA
11.04.2019.	s. Teresa Kulik	Wrocław
20.04.2019.	s. Serafina Novielli	Italija

Međunarodno Glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove

...Na tvoju riječ...
kims, Peru

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
 Vrhovna uprava
 Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXI. - br. 5, svibanj 2019.

Uredništvo:
 Maria Grazia Boccamazzo, ASC
 Mimma Scaleria, ASC

Prijevod
 s. Klementina Barbić - hrvatski
 s. Betty Adams - engleski
 s. Martina Marco - kiswahili
 s. Bozena Hulisz - poljski
 s. Clara Albuquerque - portugalski
 s. Miriam Ortiz - španjolski
 s. Lisbeth Reichlin - njemački